

ऊयमानः,	ऊययमानः,	ऊयिषमाणः ;
ऊयिष्यमाणः,	ऊयिष्यमाणः,	ऊयिषिष्यमाणः ;
¹ ऊः-उवौ-उवः ;	—	—
² ऊतम्-तः ^A ,	ऊयितम्-तः-तवान्,	ऊयिषितम्-तः-तवान् ;
ऊयः,	ऊयः, ऊयिषुः,	ऊययिषुः ;
ऊयितव्यम्,	ऊययितव्यम्,	ऊयिषितव्यम् ;
ऊयनीयम्,	ऊयनीयम्,	ऊयिषणीयम् ;
ऊयम्,	ऊयम्,	ऊयिष्यम् ;
ईषदूयः, दुरूयः, सूयः ;	—	—
ऊयमानः,	ऊयमानः,	ऊयिष्यमाणः ;
ऊयः;	ऊयः,	ऊयिषः ;
ऊयितुम्,	ऊययितुम्,	ऊयिषितुम् ;
³ ऊया, ⁴ ऊतिः,	ऊयना,	ऊयिषा, ऊययिषा ;
ऊयनम्,	ऊयनम्,	ऊयिषणम् ;
ऊयित्वा,	ऊययित्वा,	ऊयिषित्वा ;
समूय्य,	समूय्य,	समूयिष्य ;
ऊयम् २, }	ऊयम् २, }	ऊयिषम् २ ; }
ऊयित्वा २, }	ऊययित्वा २, }	ऊयिषित्वा २. }

(113) “ऊर्ज बलप्राणनयोः” (X-चुरादिः-1549-सक. सेट्. उभ.)

प्राणनम्=जीवनम् ।

(ऊर्जकः-जिका, ⁵ऊर्जिजयिषकः-षिका ; (511)

ऊर्जयिता-त्री, ऊर्जिजयिषिता-त्री ;

1. ‘लोपो व्योर्वलि’ (6-1-66) इति यकारलोपः ।
 2. ईदित्वाजिघ्रायामिणिषेधः । ‘लोपो व्योर्वलि’ (6-1-66) इति यलोपः ।
 3. ‘गुरोश्च हलः’ (3-3-103) इति अः प्रत्ययः ।
 4. बाहुलकात् किन् । यलोपः । ‘ऊतियूतिजृत्तिसातिहेतिकीर्तयश्च’ (3-3-97) इति अन्तोदात्त ऊतिशब्दो यः निपातितः, सः अवतेर्धातोरिति बोध्यम् ।
 5. ‘न न्द्राः संयोगादयः’ (6-1-3) इति रेफस्य द्विवचननिषेधात् जिशब्दस्य द्वित्वम् ।
- A. ‘प्रतय्य किञ्चिन्नयितो गृहान्तिकं ददर्श धन्यः स दयालुमीश्वरम् । गोदोहदेसे रयितं सहाग्रजं तमूतसत्कीर्तिमपूतिभिर्गुणैः ।’ धा. का. 1-62.